U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **Ing. J. H.** proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství,** se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 11. 2016, č. j. 50341/16/5100-31462-707633, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 31. 7. 2017, č. j. 59 Af 18/2017 – 38,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Dne 17. 8. 2017 obdržel Nejvyšší správní soud kasační stížnost žalobce (stěžovatele) proti v záhlaví specifikovanému usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem. Podání bylo doručováno elektronicky (jako příloha e-mailu), aniž by byla samotná zpráva či její příloha opatřena uznávaným elektronickým podpisem. V textu e-mailové zprávy stěžovatel uvedl, že se potýkal s technickými problémy při skenování a následném odesílání kasační stížnosti, pročež doufá, že bude soud postupovat podle § 40 odst. 5 zákona č. 120/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s."). K tomu pak dále doplnil, že kasační stížnost již dne 16. 8. 2017 odeslal i poštou. Kasační stížnost stěžovatele v listinné podobě obdržel soud dne 18. 8. 2017. Obálka zásilky je označena podacím razítkem s datem 17. 8. 2017.

[2] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

[3] Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. končí lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní

licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

[4] V posuzovaném případě je z doručenky založené ve spise krajského soudu zřejmé, že napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno na jím zvolenou adresu pro doručování (n. M. 219, S.) ve středu 2. 8. 2017.

[5] Posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti byla tedy středa 16. 8. 2017. Elektronické (e-mailové) podání stěžovatele však bylo soudu doručeno až dne 17. 8. 2017, přičemž lze mít za to, že téhož dne bylo i odesláno. Opožděnost tohoto podání pak ostatně v textu e-mailu připustil i stěžovatel, který se domáhal prominutí zmeškání lhůty a současně tvrdil, že již předchozího dne předal podání téhož obsahu poskytovateli poštovních služeb. Nejvyšší správní soud nicméně zjistil, že ani kasační stížnost stěžovatele zaslaná v listinné podobě nebyla podána včas, neboť zásilka je označena podacím razítkem s datem až 17. 8. 2017.

[6] Lze tedy shrnout, že kasační stížnost byla podána po uplynutí zákonem stanovené lhůty, jejíž zmeškání nelze s ohledem na § 106 odst. 2 s. ř. s. prominout. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., aplikovaného na základě § 120 s. ř. s., pro její opožděnost odmítl.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. září 2017

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu